

Сузана Ардо преку триптихот графики ја претставува жената како архетипски симбол на создавањето, како симболична врска помеѓу Земјата и Универзумот во сета своја симплифицираност и комплексност, жизнерадосна и застрашувачка експлозивно колоритна симболички нагласена трансформација.

Со апстрактна ликовна изразност во која се генерираат основите на симплифицираноста и сложеноста на женско-машките релации, Дита Старова Ќерими нуди простор за повеќеслојни исчитувања преку две контрасни основни бои со мноштво нијанси и пластови кои на одредени места се пренесуваат и се содржани во спротивноста (женската филигрански разиграна мултитаскинг сложеност наспроти робусната машка единственост).

„Присуството преку отсуство“ како рефлексија на состојби и ставови без директна вклученост на субјектот се скреќава и во делата на останатите уметнички. Марија Ветероска во подводните фотографии ја истражува комплексноста и причинско - последичните рефлексии кои однадвор навлегуваат под површината/појавноста на биолошките организми, а во случајов се изразени преку состојбите ендометриоза и олигозооспермија како причини за неплодност кај жените и мажите. Ана Јовановска ја проблематизира традиционалната улога на жената во патријархалното уредување и, преку игра со форми, бои и материјали, ги рекомпонира востановените норми на социјално дејствување во сликите од рециклирани материјали меѓу кои

доминира штетната и не-создатива пластика настаната преку сложени претстави на калапење. Катерина Ристовска ја претставува сложеноста и надворешна сложеност на заедничкото (урбано) живеење, преку симболична разграниченост и позиционираност на мноштво поединечни елементи поставени врз две различни монохромни основи. Христина Зафировска, пак, во нејзините едноставни и контрастни современи маркетиншки графички решенија - логотипови за одредени ставови кои ги содржат основните елементи на визуелниот идентитет, упатува на прогресивни позитивни релации преку заедничко дејствување.

Сумирено, ако рефлексијата како дејствие се манифестира преку одбивање, гледање, расудување, разгледување, реакција, релација, влијание, идеја... може да заклучиме дека мноштвото на овие појдовни позиции се вклучени во делата на претставените авторки. Нивните дела се движат во насоки на разоткривање, кое резултира во отворено критикување, во насока на постигнување на крајната цел - менување на состојбите преку прифаќање на основите и толкувањата на некои од, се уште, востановените доминантни норми на однесување, принципи и предрасуди воопшто на интимно и општествено рамниште.

Мая Чанкуловска - Михајловска